

GEREKÇE:

Kanser hem dünyada hem de ülkemizde önemli bir halk sağlığı problemidir. Kanser, dünyada birinci, ülkemizde ise kardiyovasküler hastalıklardan sonra ikinci ölüm sebebi olması açısından ayrı bir önem taşımaktadır.

Türkiye’de her yıl yaklaşık 170.000 kişi kanser tanısı almaktadır. 2014 yılında 77.587 kişi kanser sebebiyle ölmüştür. Ailesi ve çevresi ile birlikte düşünüldüğünde oldukça önemli sayıda insanımızı etkileyen kanser ölümlerinin ülkemiz açısından dikkatle ele alınması gerektiği açıktır.

Kanserle mücadele ülkemizde önemli adımlar atılmış olmasına rağmen ölümü bekleyen kanser hastalarının yönetimi konusunda eksiklikler müşahade edilmektedir..

Bireyin yaşamının son günleri, son ayları terminal dönemidir. Terminal dönemde bireylerin diğer insanlara ve olaylara psikolojik, sosyolojik bakışları ve beklentileri değişmekte, topluma yaklaşımları farklılaşmaktadır. Çok ciddi ruhsal değişim yaşayan bireyi anlamak ona doğru yaklaşımda bulunmak kolay değildir. Gereksiz tahlil ve tedavilerin yapılması, gereksiz girişimler yapılması, hastaların yakınlarından ve sevdiklerinden uzakta çoğunlukla yoğun bakımda ölmesi terminal dönem hastalarımızın başlıca sorunlarıdır. Ölüm insana yakışır bir şekilde olmalıdır. Hasta için iyi bir ölüm; ağrısız, ailesi ve sevdiklerinin yanında, saygın bir şekilde ve kendi seçtiği yerde olmalıdır Terminal döneme ait özel bakım, bakıma muhtaç kişinin kalan hayat süresi için kısa hedefli plânlamalar yapılmasını ve duyguların paylaşılmasını sağlar. Bu bakım özellikle mümkünse evinde verilmeli, bu mümkün değilse hastanelerimizdeki özel palyatif bakım merkezlerinde ya da özelleşmiş merkezlerde verilmelidir.

Bilimsel araştırmalar terminal dönemde verilen hizmetlerin maliyet olarak etkin olduğu, acil başvurularını, hastane başvurularını azalttığını göstermektedir. Gelişmiş ülkelerde kanser hastalarının önemli bir kısmı (%80) evlerinde vefat etmektedir.

1-3 Nisan 2015 tarihinde Ankara’da düzenlenen Hasta Çalıştayları Sempozyumunda bu konu gündeme alınmış kanserli hasta ve yakınlarının ilettiği sorunlar bir rapor haline getirilmiştir. Raporda palyatif bakım eksikliği, psikososyal destek eksikliği, tedavi sürecinde bozulan aile ilişkileri, tedavi sonrası psikolojik desteğin yetersiz olması sorunlarına sıkça yer verildiği görülmektedir.

Tüm bu nedenlerden dolayı ülkemizin önemli sağlık sorunlarından birisi olan Kanser Hastalarının Terminal Dönemde Sorunları ve Yakınlarının Sorunları konusunda gereken önlemlerin tesbit edilmesi için Anayasa’nın 98’ inci, İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.